

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg kan vel ikke andet end takke for den positive modtagelse af forslaget og regner med lige så positive og hurtige tilkendegivelser vedrørende de næste to lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 117: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Beskatning af investeringsforeninger og deres medlemmer, afgrænsning af »tomme« selskaber, underskudsbegrænsning ved skattefri fusion m.v.).

Af skatteministeren (Carsten Koch).
(Fremsat 6/12 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Per Kaalund (S):**

Den socialdemokratiske folketingsgruppe kan anbefale dette lovforslag.

Vi kan dog godt se, at det er meget omfangsrigt og også meget detaljeret. Det omfatter jo ikke færre end ni forskellige emner, der for så vidt kunne have været fremsat som selvstændige lovforslag. Men der er selvfølgelig noget praktisk i at sammenskrive dem og behandle dem i udvalget under ét.

De tre af forslagene vedrører investeringsforeninger, og der bliver her tale om ligestilling og ligebehandling i skattemæssig henseende, hvad enten en investor direkte og personligt investe-

rer og køber værdipapirer, eller investeringen foretages gennem en investeringsforening, og det synes vi er rigtigt.

I øvrigt indeholder lovforslaget jo en lang række forenklinger, herunder bl.a. sammenkrivning af nogle love, og også en række præciseringer. Vi har forstået på lovforslaget og på bemærkningerne, at det som helhed er provenuneutralt, selv om der selvfølgelig er mindre plusser og minuser; men sammenlagt skulle det stort set være provenuneutralt.

Vi kan også se, at de erhvervsøkonomiske konsekvenser er begrænsede, og vi kan også konstatere, at Told og Skat benytter lejligheden til at få 1 mio. kr. til edb-behandling. Det kan da være meget rimeligt. Et enkelt af forslagene skal i EU til notifikation. Det er vel også rigtigt at gøre det, eftersom den ændring, der er sket tidligere, har været i EU.

Som sagt, der er flere forslag, og der er mange detaljer; vi medvirker gerne til gennemgang af disse i udvalget og er også indstillet på i givet fald at kunne regulere lidt på tingene og se på det, hvis de, der måtte møde op i udvalgene, og de organisationer, der måtte skrive omkring disse meget udviklede ting, har nogle bemærkninger, der er rimelige at imødekomme.

Men vi kan anbefale lovforslaget.

Svend Aage Jensby (V):

Venstre har også umiddelbart sympati for lovforslaget, der jo lægger op til en forenkling og præcisering vedrørende investeringsforeninger.

Vi er også enige i den ændring, der lægges op til i realrenteafgiftsloven. Her vil jeg blot rejse spørgsmålet over for ministeren, om den 5-dages-frist, der lægges op til vedrørende de finansielle instrumenter, ikke er lovlig kort. Det kan være meget svært for investeringsforeningerne, hvis man har med valutaterminsforretninger osv. at gøre, i løbet af 5 dage at få sig kort ind under de 25 pct., som nu er gældende. Vi vil gerne se på i udvalget, om den frist ikke skal være længere.

Vi støtter ændringen af ligningslovens § 33 A. Allerede da vi stemte for selskabstømningsloven, havde vi i Venstre vores betænkeligheder netop med den hæftelsesregel, der blev indført i § 33 A. Den lempelse, der nu lægges op til, er vi helt med på. Også fritagelsen for underskuds-fremførsel støtter vi.

Den socialdemokratiske ordfører nævnte, at det var ganske rimeligt, at man i forhold til EU

notificerede den del, der vedrører friholdelse af jordfordelingstilskuddene for beskatning. Ærligt talt, vi har haft en drøftelse, om det virkelig kan være rigtigt, at man skal notificere et forslag, der drejer sig om 200.000 kr. om året.

Men som sagt har Venstre sympati for lovforslaget, og jeg er også enig i, at der er en masse tekniske ting i det, som vi må forbeholde os at få nærmere bearbejdet under udvalgsbehandlingen.

Gitte Seeberg (KF):

Ved en gennemgang af dette lovforslag kan det ikke forbigå min opmærksomhed, at det i hovedsagen drejer sig om nogle korrektioner til forskellige lovforslag, vi behandlede i sidste samling.

Det drejer sig bl.a. om lovforslaget om tomme selskaber, fremrykning af beskatningstidspunktet for forsikringsselskabers sikkerhedsfonde og realrenteafgift af investeringsbeviser.

Jeg skal starte med de dele af lovforslaget, som vi i Det Konservative Folkeparti umiddelbart kan støtte. Den del af forslaget, som går ud på præcisering af reglerne omkring udloddende og kontoførende investeringsforeninger, kan Det Konservative Folkeparti tilslutte sig, også de principper, der nu lægges op til omkring opgørelse.

Jeg har forstået, at denne del af lovforslaget er fremsat på baggrund af et ønske om præcisering fra branchens side, og at lovforslaget er formuleret i overensstemmelse med dette ønske.

Endvidere kan vi støtte de foreslåede ændringer i lovforslaget vedrørende forsikringsselskabernes sikkerhedsfonde, så de utilsigtede virkninger for selskaber med forskudt regnskabsår afbødes.

Vi kan endvidere støtte den foreslåede skattefrihed for tilskud efter jordfordelingsloven. Jeg er enig med hr. Svend Aage Jensby i, at det ikke er noget særlig stort forslag, og det er jo lidt af en sagsgang at sende det til notificering. Men hvis det er reglerne, så er det nu engang reglerne.

Forslaget om fradrag for kurstab i forbindelse med omlægning af kontantlån, så det sidestilles med renteudgifter, kan vi ligeledes tiltræde, ligesom vi kan tiltræde den del, som handler om realrenteafgift af investeringsbeviser.

Den resterende del af lovforslaget vedrørende bl.a. tomme selskaber, underskudsbeholdning og forslagene om ændring af fusionsskatteoven mener jeg det er ganske vanskeligt på nuværen-

de tidspunkt at tage stilling til. Der er tale om forholdsvis udviklede og tekniske forslag.

Lovstoffet er som sagt kompliceret, og jeg ved, at ministeren på et tidligere tidspunkt har lovet, at vi kan få en teknisk gennemgang, og det vil vi selvfølgelig gerne bede om, så vi bedre ved, hvad det er, vi skal tage stilling til her i Folketingssalen.

Jeg kan sige, at vi generelt er positive over for lovforslaget, og vi vil gerne indgå i en konstruktiv forhandling. Netop de regler, som jeg netop talte om, indgik Det Konservative Folkeparti og Venstre jo aftale med regeringen om i sidste samling.

Foreløbig må sagen overgå til udvalget, og så må vi afvente de spørgsmål, der vil komme udefra, den tekniske gennemgang samt svarene på de spørgsmål, vi i øvrigt vil stille.

Men vi vil stille os positivt over for lovforslaget.

Jes Lunde (SF):

Lovforslaget her falder jo i flere dele, i hvert fald i tre. Én del, som er sådan helt ukomplicerede sager, og det er f.eks. det med jordfordeling. Det er der ikke mange ben i.

Så er der en anden del med nogle teknisk-administrative omlægninger for investeringsforeninger, som i hovedsagen også ser ukomplicerede ud. For os er det selvfølgelig helt afgørende, at der bliver tale om et uændret provenu. Vi vil ikke være med til nogen lempelser i beskatningen på det område her.

Så er der endelig til sidst en del, som vi har en vis skepsis over for. Der er tale om, at man foretager nogle lempelser over for tomme selskaber og over for underskudsbeholdninger og den slags. Det er vi meget kritiske over for. Vi vil se nøje på under udvalgsarbejdet, at der ikke bliver nogen nye huller på det område her. Vi synes, det var meget vigtigt, at vi fik lukket nogle huller i forbindelse med indsatsen mod selskabstømning, og vi anser det for vigtigt at holde fast i, at der ikke opstår nye muligheder for spekulation.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg må tilstå, at først efter at jeg i 1988 blev medlem af Folketingets Skatteudvalg, gik det op for mig, hvor ufatteligt kompliceret livet er. Ligegyldig hvor mange forslag der bliver fremsat til forenklinger og afklaring af problemer, synes det ikke at blive forfærdelig meget enklere set med det store øjemål.

Beskatningen af investeringsforeninger, afgrænsning af »tomme« selskaber og under-skudsbegrænsning ved skattefri fusion er alt sammen emner, vi har haft til debat og til lovgivning tidligere i Folketinget.

Jeg har læst lovforslaget igennem adskillige gange, og jeg er helt sikker på, at Det Radikale Venstre støtter hvert ord, der står, men jeg er ikke helt sikker på, at det er det sidste ord, der er sagt i denne sag.

Kim Behnke (FP):

Det her lovforslag er et godt eksempel på, at den danske lovgivning er blevet for omfattende. Der er sket en devaluering af det danske sprog, al den stund at man her kan tale om, at der sker en række lempelser og der sker forskellige former for moderniseringer, forenklinger osv. af lovgivningen. Særlig ordet forenklinger er jo blevet devalueret.

Forenklinger er sådan noget, hvor ministeren fremsætter et lovforslag, hvor der er flere hundrede paragraffer, som bliver ophævet, fordi man erkender, at der alligevel ikke er nogen mennesker, der har overblik over det her. Ikke engang skatteministerens eget embedsværk evner jo at have overblik over den samlede danske skattelovgivning og konsekvenserne af den, og det er jo derfor, vi hele tiden folketingssamling efter folketingssamling skal rette op med bittesmå korrektioner. Det sker som resultat af, at de mennesker ude i det virkelige liv, som skal efterleve de her paragraffer, og som på grund af en eller anden emsig skatteembedsmand, eller fordi der opstår en retssag el.lign., pludselig kommer utilsigtet i klemme og skal betale nogle millioner kroner eller nogle hundrede tusinde kroner. Så klager vedkommende, og så opdager man: Nå, men det var egentlig slet ikke meningen, og så retter man igen i skattelovgivningen, uden at der er nogen, der har overblik over, hvorvidt det så igen resulterer i, at der opstår nye problemer.

Derfor kan vi i Fremskridtspartiet sige, at de forslag til ændringer, der ligger her, da alle sammen ser fornuftige ud, de er alle sammen fornuftige og velbegrundede, og vi kan da, når vi kigger på dem sige: Det er da rigtigt og lad os da vedtage dem.

Men det var jo mere interessant, om man gik ind og skar til bunds og fik fjernet noget af al den unødige lovgivning, vi har, som jo som et spindelvæv er klistret ind, nej, det hedder: som ærtehalm er klistret ind i hinanden, og hvor det

er sådan, at når man ændrer i den ene ende, får det også konsekvenser i den anden ende.

Det her er et godt eksempel på, at der er nogle mennesker i dette land, som med rette kan sige: Vi føler os utrygge ved, om vi som borgere egentlig har nogen som helst retssikkerhed på det skattemæssige område, al den stund at man ikke aner, hvilke regler der gælder, og hvilke præcise konsekvenser de har.

Man kan så søge ekspertbistand, man kan hyre en advokat, man kan hyre en revisor og betale nogle kanonhonorarer i håb om, at *de* så har overblik over det hele. Men det viser sig jo ofte, at det heller ikke er tilfældet; så er det bare de lærde, der indbyrdes skændes om fortolkningen af bestemmelserne.

Men til det konkrete: De bestemmelser og ændringer, der sker omkring investeringsforeningerne, er alle sammen fornuftige, og vi har også glædet os over, at branchen som sådan anbefaler det fuldt ud. Og da det er dem, der nok ville råbe højest, hvis det var noget, der var til ugunst for dem, må vi gå ud fra, at *de* har overblik over dette lille afgrænsede område.

Det samme gælder de efterfølgende ting. Der må vi jo tage det forbehold – og det er vi desværre nødt til at gøre – at hvis der under udvalgsarbejdet møder en deputation op, kommer en henvendelse fra en brancheorganisation eller fra en enkelt virksomhed eller en enkelt borger, som gør os opmærksom på, at vi alligevel ikke har det samlede overblik, ja, så må vi jo tage det op og eventuelt komme med ændringsforslag frem til andenbehandlingen.

Men det er altså ikke særlig betryggende, at vores skattelovgivning er så indviklet, at det er de færreste mennesker – selv de såkaldte eksperter – der har det overblik, der gør, at man evner at fremsætte lovforslag her i Folketinget, som er udtømmende.

Og derfor glæder det mig selvfølgelig også, at fru Elisabeth Arnold kommer med den erkendelse, at det her ikke er sidste gang, for der vil vise sig at være andre og flere opgaver.

Skatteministeren burde indskrive sig selv i danmarkshistorien ved at tage en håndfuld eller det dobbelte af unge håbefulde skatteeksperter, jurister, revisorer osv., tage den samlede danske skattelovgivning og låse dem inde i et lokale med det budskab: Når I sender hvid røg ud, så skal det først være, når I har evnet at nedskrive den danske skattelovgivning til 10 pct. af det, den er i dag.

Danmark bliver jo ikke mindre demokratisk af, at vi har færre love og bestemmelser. Det kunne være, at det faktisk blev et mere demokratisk land, for så ved borgerne, hvilke regler de har at rette sig efter. 90 pct. af de borgere, der overtræder de her bestemmelser, aner jo ikke engang, at de overtræder dem. Det bliver de først på det tidspunkt, hvor en emsig skattemedarbejder letter på brillerne og siger: Fru Jensen, det her var jo ulovligt. Og så må fru Jensen sige: Det vidste jeg ikke. Men dumhed er jo ingen undskyldning; man har faktisk pligt til at have kendskab til det her.

Vi støtter det, men med det forbehold, at gode mennesker uden for huset kan gøre os opmærksom på, at der er flere ting, der skal rettes op, og så må vi tage dem op under udvalgsarbejdet.

Frank Aaen (EL):

Som andre ordførere har været inde på, er det et relativt kompliceret forslag i stil med dem, vi nogle gange ser fra skatteministeren. Derfor vil jeg også sige, at på nogle punkter vil vi afvente endelig stillingtagen, til vi har været det igenem under udvalgsarbejdet og har fået den tekniske gennemgang, der er bebudet.

Der er dog nogle ting, jeg straks kan sige at vi ikke er med på. Vi er ikke med på at støtte lempelsen vedrørende realrenteafgift på investeringsbeviser. Vi er i det hele taget imod muligheden for fritagelse for realrenteafgift. Vi mener, at man inden for de gældende regler bare kan sørge for at holde sig med en margin op til de 25 pct., så man ikke ved et uheld smutter over. Det kan man vel selv klare. Det behøver vi ikke at lave ny lovgivning for.

Vi er imod muligheden for skattefritagelse for avancer på aktier, der er ejet mere end 3 år, og derfor også for at udvide denne mulighed, som det er foreslået. Vi mener, at alle arbejdsfri spekulationsgevinster skal beskattes og endda med en højere procent, end alle andre bliver beskattet af deres lønindkomst.

Jeg kan også i dag melde klart nej til forslagene vedrørende lempelser i reglerne for underskuds begrænsning. Jeg synes, det går i den forkerte retning. Vi undrer os tilmed lidt, for da vi havde forslaget oppe her for næsten helt nøjagtig et år siden, sagde ministeren, at da vi lukkede nogle muligheder for at spekulere i underskud, kunne det overvejes, hvis der fortsat skete noget på området, at komme med nye begrænsninger. Det, vi så har i dag, er ikke nye begrænsninger – hovedsageligt; det er nye lempelser.

Alle er enige om, som jeg startede med at sige, at det her er utrolig kompliceret. Måske burde vi tage os tid i Skatteudvalget til at tage det her eksempel med underskuds begrænsning op som et skoleeksempel på, hvordan vi efter min opfattelse gør tingene unødigt komplicerede af frygt for, at der bare skal være nogle få i erhvervslivet, der synes, at nu bliver de trådt lidt for nær med hensyn til nogle af deres muligheder for at score nogle klejner.

Sagen er jo, at når det her er så kompliceret, er det bl.a., fordi vi for et år siden besluttede os for, at børsnoterede selskaber og finansielle virksomheder skulle fritages for de generelle begrænsninger i mulighederne for underskuds fremførelser. Det er jo det, der har skabt problemet. Det var de undtagelser, vi holdt fast i, som har skabt de problemer, som nu afføder nye forslag til ændringer. Derfor bør vi da se på, om det var fornuftigt med undtagelserne.

Efter vores opfattelse er det rimeligt, at en virksomhed i en opstart, hvor den investerer i at komme i gang med noget nyt og har underskud, har mulighed for at fremføre det underskud i en periode i forhold til efterfølgende overskud, eller at en virksomhed, der har kørt i mange år, og som i kort tid har problemer, kan videreføre det; det er vi med på.

Men vi ser ikke nogen som helst grund til, at man i øvrigt har mulighed for at kunne videreføre underskud ved at handle og udnytte underskud. Hvis en nødlidende virksomhed kan reddes ved salg, bør redningen jo ikke afhænge af, hvor stort et underskud der er opsparet; så bør redningen jo afhænge af, hvad det er for en virksomhed, vi har, og hvilke kommercielle muligheder den har.

Vi er helt sikre på, at det, der ville regulere tingene på tilfredsstillende vis, er prisen. Kan virksomheden videreføres, kan den jo sælges for 1 kr., hvis der ikke er mere værdi tilbage. Det eneste, der sker ved at have mulighed for at videreføre underskud og kunne sælge underskud, er jo, at prisen stiger, at ejeren, der gik fallit eller næsten gik fallit, får lidt mere ud af det, og at vi får det sådan, at nogen køber virksomheder udelukkende ud fra en skattemæssig betragtning. Det kan ikke være sundt. Det kan ingen i denne sal i virkeligheden synes er fornuftigt.

Jeg vil sige det på den måde, at vi vil foretrække et totalt stop for handel med underskud, og vi vil i øvrigt også spørge under udvalgsbehandlingen: Hvad er der sket siden sidste lov-

ændring? Hvordan går det med køb og salg af underskud – kan vi få noget indsigt i det? Og med hvilke formål sker disse køb og salg? Jeg synes, det ville være en forenkling af de helt store, hvis vi kunne blive enige om generelt at stoppe handel med underskudsselskaber.

Afsluttende skal jeg tilslutte mig Venstres og De Konservatives forordning over, at dette forslag vedrørende jordfordeling skal godkendes i EU. Velkommen i de kritiske rækker! Jeg vil godt være med til lidt civil ulydighed. Skal vi ikke være enige om, at det gør vi ikke?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Efter en gennemgang af det her forslag stille og roligt er vi i Dansk Folkeparti nået frem til, at der er mange gode ting i det, og vi er derfor meget positive over for forslaget.

Vi kan ikke på baggrund af det her forslag finde den helt store ideologiske fane frem, som hr. Frank Aaen kunne, men blot sige, at hr. Frank Aaen har formået at skyde med haglevær mod nogle problemer, der reelt eksisterer, men med hr. Frank Aaens udgangspunkt vil man jo også ødelægge mange sunde arrangementer, der rent faktisk finder sted i erhvervslevet, og som jo også skaber arbejdspladser, og det synes jeg da også at hr. Frank Aaen må tage med i sin betragtning.

Men man kan jo på baggrund af det her forslag diskutere, hvorfor det er nødvendigt at ændre lovgivningen så ofte. Og man kunne også diskutere, hvorfor skatteministeren så ofte vælger at stille mange og vidt forskellige forslag i ét lovforslag. Vi synes i hvert fald, at det er en uskik, og vi synes, at det ville klæde skatteministeren i højere grad at dele forslagene op, for der vil i en række situationer være ting, man kan støtte og andre ting, man ikke kan støtte. Derfor synes vi, at det er en uskik, at skatteministeren vælger at køre det så meget sammen, som det er tilfældet.

Men det kan jo godt være, at de diskussioner er bedre egnet til et seminar, eventuelt i Skatteudvalget eller andre steder, men tager vi dem ikke dér, må vi selvfølgelig på et tidspunkt mere indgående tage dem her.

Vi har noteret os, at skatteministeren har meddelt muligheden af en lovteknisk gennemgang af det her forslag. Og hvis den tekniske gennemgang giver det samme indtryk, som første gennemgang af lovforslaget hos os selv gav, agter vi at støtte forslaget til sidst.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Jeg skal takke for en igen overvejende positiv indstilling til de væsentlige elementer i forslaget. Det erkendes, at det er en – kunne man godt kalde det – brokkasse. På den anden side kunne man sige, at der vel ikke vindes så meget ved at fordele det på en række forskellige lovforslag.

Det, der er samlande for forslaget, er, at der foretages en række præciseringer, justeringer af nogle bestemmelser, hvilket sker efter henvendelse fra organisationer, der repræsenterer ramte virksomheder; her tænker jeg især på investeringsforeningerne. Derudover er der en række elementer, vi ikke var helt opmærksomme på – det var kompliceret – i forbindelse med indgrebet over for handel med »tomme« underskudsselskaber. Det har været ledetråden, at vi samler det hele i ét lovforslag.

Flere af ordførerne har nævnt muligheden for at få en teknisk gennemgang; det har jeg ikke noget imod, tværtimod, jeg har selv tilbudt det uformelt, og det vil jeg gerne gøre igen. Jeg kan forstå, at det specielt vedrører forslagens § 8, altså handel med »tomme« underskudsselskaber. Er der behov for andet end § 8, er vi selvfølgelig også med på det. Så det tilsagn kan jeg sagtens give.

Til hr. Jensby, der rejser spørgsmålet om femdagesfristen i forbindelse med realrenteafgiftsberigtigelsen, vil jeg sige, at det kan man diskutere. Det er i hvert fald en frist, som er rimelig simpel at overholde for de involverede, men er der behov for at skyde fristen nogle dage, kan det sagtens gøres.

Flere af ordførerne har nævnt notifikationsbestemmelsen i forbindelse med jordfordelingen, og dér må jeg erkende, at der ikke findes nogen bagatelgrænse for notifikationskravet; en sådan eksisterer ikke, og derfor bliver vi nødt til at følge forskrifterne.

Jeg kan sige specielt til hr. Frank Aaen, som er inde på en hel del spørgsmål i relation til handel med underskudsselskaber, at det karakteristiske for det, vi har her, er, at der ikke kun er tale om lempelser, men også præciseringer og visse former for stramninger.

Det foreslås jo for det første, at der alligevel ikke skal ske underskudsbegrænsning i visse tilfælde, hvor det formelle ejerskifte er på mere end 50 pct., men hvor det *reelle* ejerskifte, som dog trods alt er det afgørende, er på mindre end 50 pct.

For det andet foreslås det, at holdingselskabet alligevel ikke skal anses for »tomt«, hvis det er

sådan, at det ejer et datterselskab, der har økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet; så har vi jo netop et tilfælde, hvor der ikke er tale om et »tomt« selskab. Så det er blot en præcisering og udbygning af ånden i indgrebet fra foråret.

For det tredje foreslås det jo, at hæftelsesreglen for selskabsskat tilrettelægges, så dens definition på »tomme« selskaber indskrænkes på tilsvarende måde. Det er altså også blot en justering.

Endvidere foreslås det, at der sker en udvidelse af en eksisterende regel om, at underskud alligevel ikke begrænses, hvis kreditor har manglet fradragsret for tabet på grund af reglen i kursgevinstlovens § 6 B.

Der er dels tale om justeringer, dels stramninger og præciseringer, og ikke kun åbning af nye ladeporte, sådan som hr. Frank Aaen giver indtryk af.

Jeg skal endnu en gang takke for modtagelsen af forslaget og har som sagt tilkendegivet, at der vil blive foretaget teknisk gennemgang, specielt af § 8, hvis der er behov for det, hvad jeg kan forstå at der er, og i øvrigt håbe på en god udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

For god ordens skyld skal jeg sige, at jeg sagde i min ordførertale, at lovforslaget *i alt væsentligt* var udtryk for lempelser. Der er også andet end lempelser; det er jeg helt med på.

Men jeg hørte i øvrigt ikke nogen begrundelse for, hvorfor det er den vej med lempelser, vi går for at løse nogle problemer. Hvorfor går vi ikke den anden vej og strammer yderligere op?

Og for at jeg kan være sikker på, at vi får den debat, skal jeg allerede i dag bebude, at der kommer et ændringsforslag fra Enhedslisten, der går ud på yderligere at begrænse mulighederne for at sælge underskud.

Skatteministeren (Carsten Koch):

Til hr. Frank Aaen: Jeg forsøgte faktisk at beskæftige mig med indholdet i de forskellige ændringer og begrundelsen for, at man laver de her ændringer, at man f.eks. er interesseret i reelt 50 pct. ejerskab sammenlignet med formelt.

Men hvorfor er der så i det hele taget lempelser? Hvorfor holder man ikke fast, selv om det i visse tilfælde er urimeligt? Jamen det er ud fra en interesse i ikke at lægge unødige hindringer i vejen for fornuftige rekonstruktioner. Det er jo

trods alt også beskæftigelse, der optager os her, og hvis det er sådan, at man lægger hindringer i vejen for virksomheders fornuftige forsøg på rekonstruktion og dermed bevarelse af beskæftigelsen ved blot at sige: jamen formelt set er vi lige glade; vi har sagt formelt ejerskab på 50 pct., og så vil vi være lige glade med, om det er reelt, så har vi altså den situation, at visse virksomheder kan komme i den situation, at de ikke er i stand til at foretage de rekonstruktioner, som ud fra en beskæftigelsesmæssig synsvinkel er vigtige.

Der er hele tiden omkostninger ved at stå rigtigt på noget, man har vedtaget, og ikke erkende, at man måske i visse situationer må bløde op, når man har arbejdet videre med sagen. Ellers bliver man for rigid, og så mener jeg, at man faktisk ikke kan være det ansvar bekendt, som man rent faktisk er blevet tildelt, hvor man er nødt til at tage hensyn til, at virksomheder i realiteten også er seriøse og interesseret i at sammenlægge og rekonstruere af hensyn til beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er naturligvis meget interesseret i at sikre beskæftigelsen. Men jeg må sige, at vi jo havde den debat her akkurat enslydende for et år siden. Da kom vi ikke dybere i det. Så jeg vil foreslå, at vi prøver at gå lidt dybere i det den her gang, for min påstand er, at i alt væsentligt betyder de her regler kun, at prisen stiger for det selskab, der har underskud, og at der kun kan komme usunde overvejelser ind i rekonstruktioner, hvorimod enhver sund virksomhed naturligvis vil blive videreført også uden at kunne overføre et underskud. Den vil bare blive videreført til en lavere pris for den, der køber for at videreføre.

Men lad os tage debatten. Jeg skal nok sørge for, at der kommer et grundlag, nemlig et ændringsforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 118: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (International sambeskatning m.v.). Af skatteministeren (Carsten Koch). (Fremsat 6/12 95).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Jacob Buksti (S):**

Det er under behandlingen af nogle af de tidligere skatteforslag her i dag blevet fremhævet, at når man beskæftiger sig med skattepolitik, får man indimellem et noget interessant indtryk af tilværelsens mangfoldighed og kompleksitet for slet ikke at sige den menneskelige kreativitet. Det, jeg vil sige, er, at når man så tillægger den internationale dimension, bliver det, vi står over for, uægtelig ikke mindre udfordrende.

Det, som jeg gerne vil understrege, er, at det er Socialdemokratiets helt overordnede skattepolitiske synspunkt, at skattegrundlaget i Danmark skal forsvares mod underminering og udhuling. Kun derved kan retfærdigheden i skattesystemet fastholdes, hvilket efter vores opfattelse er af helt afgørende betydning for borgernes og virksomhedernes vilje til at betale deres skat.

Derfor har det også for regeringen været afgørende at få lukket de spekulationshuller eller omgåelsesmuligheder, der har været, eller som har vist sig, og det har ikke været en helt lille opgave, når man ser på konsekvenserne af internationaliseringen af økonomien og de økonomiske transaktioner.

Et første vigtigt skridt i denne forbindelse blev taget, da et bredt flertal i sidste samling vedtog lovforslag nr. L 35 om international beskatning. Der blev her gennemført en konsekvent anvendelse af den såkaldte kreditmetode ved beskatning af indkomst optjent af sambe-

skattede udenlandske datterselskaber, og der indførtes en tvungen sambeskatning i nærmere bestemte situationer.

Men det har nu vist sig, at der fortsat er en række problemer tilbage, som man må forholde sig til, hvis man vil leve op til ånden i den lovgivning, som et bredt flertal her i Folketinget altså slog fast med vedtagelsen af lovforslag nr. L 35 den 25. april sidste år.

F.eks. bevirker samspillet mellem de lokale udenlandske og danske grænseoverskridende sambeskatningsregler, at ethvert dansk selskab med datterselskaber i udlandet kan opnå fradrag for udgifter, der modsvares af indtægter, der hverken beskattes i udlandet eller her i landet. Denne asymmetri fører til, at det danske selskab i realiteten selv kan bestemme størrelsen af sin danske selskabsskat ved at optage lån og lade det lånte beløb cirkulere mellem sine udenlandske datterselskaber.

Derfor foreslås der med dette lovforslag en række ændringer i de danske skatteregler vedrørende internationale forhold, specielt i reglerne om almindelig og tvungen sambeskatning. Sigtet er at sikre neutraliteten og sammenhængen i de danske regler på området.

Der foretages en opstramning af reglerne om sambeskatning med udenlandske datterselskaber, så det sikres, at fratrukne underskud genbeskattes fuldt ud. Fradrag som følge af sambeskatning bliver herefter som hovedregel alene en skattecredit og ikke et endeligt fradrag.

Desuden understreges det, at man ikke kan fratække udgifter, hvor vi ikke kan beskatte modsvarende indtægter.

Som en konsekvens af symmetrien og neutraliteten i skattesystemet foreslås samtidig en lempelse for udenlandsk beskatning på visse betingelser.

Endelig foreslås reglerne om tvungen sambeskatning også at skulle gælde for fonde og personer, der kontrollerer finansselskaber i lavskattelande.

Som nævnt tillægger vi det fra Socialdemokratiet stor betydning, at Folketinget lever op til ånden i de tidligere vedtagelser. Det betyder også, at vi under hensyntagen til problemernes meget komplicerede natur er åbne over for supplerende alternativer til en række enkeltelementer, men det er ufravigeligt at sigtet må fastholdes.

Socialdemokratiet kan støtte lovforslaget.